

на свѣщъта . . . , Тогази азъ приличахъ на заблудена пеперуда.

Познахъ заблудата. И, докато при мене е дѣдо Игнатъ азъ ще разбера много нѣщо. Дѣдо Игнатъ е като тебе. Той е мждъръ и добъръ, Толкози поука взехъ отъ него, че мисля си: сега да изляга средъ хората, че да дамъ умъ на сто души.

Тѣй казвамъ, а като се смисля ти колко поука си ми давалъ — разбирамъ, че за хора като мене само думитѣ нищо не чинатъ.

Спомнямъ си, когато ти казахъ, че не ме побира въ нашата кжща, ти ми припомни пословицата :

Не е кжща тѣсна,
а е челядь бѣсна.

Тогазъ азъ не схванахъ тази народна мждрость. А онзи день,